

عنوان مقاله:

مضامین مشترک شعر مقاومت در اشعار نزار قبانی و علیرضا قزوه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احمد نهیرات - استاذ مساعد فی جامعه کردستان

سیدبابک معالی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی آموزش و پرورش کرمانشاه

خلاصه مقاله:

شاعران عرب، تا زمان صدوراعلامیه بالفور در سال 1917 م توجهی به مسیله ی فلسطین نداشتند و بیشتر به رابطه ترک ها و اعراب میپرداختند. در ایران دوران پهلوی شاعران ایرانی نیز توجهی به فلسطین نداشتند. برخورد یهودیان و فلسطینیها در سال 1929 م بر سر دیوار ندبه نقطه عطفی در تاریخ شعر عرب است، زیرا پس از آن رویدادهای سیاسی فلسطینی به عنوان یک موضوع مهم به آن راه یافت؛ با شکست فلسطین در سال 1948 م و تشکیل دولت یهود کشمکش اعراب و اسرایلموضوع مهم شعری شاعران عرب گشت و شکست ژوین علاوه بر شعر بر صورت های دیگر ادبیات نظیر داستان نیز تأثیر فراوان نهاد. و شاعران عرب تمام تلاش خود را وقف فلسطین و مسایل آن نمودند؛ از جمله این شاعران نزار قبانی است که تا آن زمان به دلیل سرودن غزل به شاعر زن لقب گرفته بود، پس از شکست 1967 به شاعر حماسی بدل می شود و با همانشور عاشقانه به جنگ اسراییل می رود و در اشعارش فلسطین را با خود همگام می سازد. در ایران نیز شاعران زیادی از جمله علیرضا قزوه به بیان درد و رنج فلسطینیان به زبان شعر پرداختند. قزوه در بیست سال اخیر بیش از چهل شعر درباره فلسطین و سه شعرهم درباره غزه سروده است. این مقاله درصدد است تا موضع گیری ها و واکنش ها و راهکارهای دوشاعر انقلابی و فلسطینی عرب و ایران به نامهای نزار قبانی و علیرضا قزوه را نشان دهد و به معرفی نمونه هایی از اشعار آنها در این راستا بپردازد.

کلمات کلیدی:

فلسطین، شعر مقاومت، نزار قبانی، علیرضا قزوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581623>

